

תת"ע 9609/03/19 - מדינת ישראל נגד אבנר חזיזה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9609-03-19 מדינת ישראל נ' אבנר חזיזה
תיק חיצוני: 10153512099

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אבנר חזיזה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 01.07.19 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, עבירה מיום 4.11.18, ונגזר עליו קנס בסך של 1,200 ₪.
3. המבקש טען כי הוא לא השתמש בטלפון אלא הנוסע שהיה עימו ברכב אחז בטלפון ביד שמאל והשוטרת טעתה לחשוב שהוא זה שאוחז בטלפון. טען כי לאחר שהגיש בקשה להישפט ביקש לדחות את מועד הדיון כי התחיל בעבודה חדשה. טען כי בחודש יוני 2020 קיבל הזמנה להדרכת נהיגה נכונה ולאחר בירור במזכירות בית המשפט התברר לו כי הדיון בעניינו נדחה לחודש יולי 2019 אז הורשע בהיעדרו ונגזר עליו קנס. טען כי ניסה לברר בדואר להיכן נשלח הזימון על פי מספר אישור מסירה ומדוע לא קיבל אותו והופנה חזרה אל בית המשפט. טען כי הוא מבין שהיה עליו לעקוב אחר בקשת הדחיה שהגיש והתנצל שלא התייצב לדיון ונימק זאת בכך שעבר תקופה קשה במהלך גירושיו והליך של פשיטת רגל.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי על המבקש היה לבדוק ולעקוב אחר הדיון ובקשתו להישפט וזאת לנוכח בקשתו לדחיית מועד הדיון אשר נענתה בחיוב אך המשיב לא התייצב לדיון.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים ועיינתי בדו"ח החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130 (ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות הדין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ר' בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז (6) 793, רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 18.11.13).

עמוד 1

7. המבקש אינו חולק על כך כי זומן לדין בבית המשפט כדין אך הגיש בקשה לדחות את אותו הדין ובית המשפט נעתר לבקשתו וכי לדין הנדחה הוא לא התייצב. הסבריו של המבקש כי היה נתון "בתקופה קשה" ולכן לא עקב אחר גורל בקשתו, אינם מהווים טעם המצדיק היעדרות לבקשה. בתי המשפט קבעו וחזרו וקבעו כי שכחה או טעות אנוש אינם מהווים טעם מוצדק שבשלו יש להורות על ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר.

8. מעבר לכך, טענות ההגנה של המבקש נטענו ללא כל אסמכתא ומבלי שצורף לבקשה תצהיר התומך בטענותיו והוא אף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בנסיבות אלה ההחלטה על עיכוב ביצוע גזר הדין מיום 3.8.20 מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אלול תש"פ, 01 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.